

Archiv für slavische Philologie. Tega preimenitnega osrednjega glasila slovanskemu jezikoslovju, katerega pri Weidmannu v Berlinu v nemškem jeziku izdaje peterburški profesor V. Jagić, prišel nam je ravnokar v roke pete knjige tretji zvezek, ki prinaša te zanimive razprave: Grössler-Brückner, die slavischen Ansiedelungen im Hassengau; M. Drinov, Beiträge zur Kunde der neubulgarischen Sprache; Kirste, zum slavischen Palatalismus; Grot, zur Kritik einer Stelle des Constantin Porphyrogenitus; Wesselofsky, der ewige Jude; Danysz, das Gebetbuch der heiligen Hedwig. Poleg tega Brückner, Nehring in Jagić objavljajo več kritik o imenitnih knjigah slovanskih, izmej katerih je posebnega spomina vredno, kar Jagić piše o „Rječniku hrvatskoga ili srpskoga jezika“. Pohvalno oménja vso notranjo, na strogo znanstveno podstavo oprto osnovo tega akademijskega slovarja; priznava pridnost, sposobnost, spretnost, trdno voljo in energijo njegovega urednika g. Daničiča, i graja protikritiko, katero je pred nekoliko meseci zoper ta slovar v Sušaku dal na svitlo g. dr. Fr. Pilepić, ki namesto učenega, vse bogastvo prelepega hrvatskega jezika obsezajočega slovarja želi, da bi akademija dala na svitlo praktičen slovar, ter dostavlja: „die südslavische Akademie thut wohl daran, sich in ein solches Unternehmen nicht einzulassen, sie hat genug an der grossen Aufgabe des historischen Wörterbuches zu thun. Dass diese so schön begonnene lexicalische Leistung nicht nach dem Geschmacke derjenigen sein wird, welche rein praktische Zwecke vor Augen haben, das liess sich vorhersehen Man hat kein Recht, daraus irgend welchen Vorwurf gegen die Akademie abzuleiten. In der That kann man eine ganz anders d. h. sehr günstig lautende Anzeige des akademischen Wörterbuches in der slovenischen Monatsschrift „Zvon“ (Laibach, 1881) 91—100 lesen, welche der als feiner Kenner der slovenischen Sprache bekannte Fr. Levstik geschrieben hat. Was er da zu Gunsten des Kajkavischen vorbringt, das möchte auch ich zur Beherzigung empfehlen.“ Mej manjšimi članki odlikuje se osobito Jagićev „Kraljević Marko, kurzskizzirt nach der serbischen Volksdichtung“, in istega pisatelja „Bibliographischer Bericht“, v katerem našteva in kratko ocenjuje vse znamenitejše knjige, ki so zadnje mesece v raznih slovanskih jezikih prišle na svitlo. Uže zaradi tega prizvrstnega bibliografičnega poročila zasluži Jagićev arhiv, da bi prišel v roke vsakemu, kdor se briga za razcvit, razvoj in pravi napredek slovanskih slovestev. O Trstenjakovih spisih, osobito ónih, ki so bili zadnja leta natisnjeni v matičinih letopisih, pravi Jagić: „Man muss der grossen Gelehrsamkeit des Verfassers volles Recht widerfahren lassen; wenn er jedoch wirklich wünscht, dass einige Resultate seiner Forschungen (und nicht alles ist ja verfehlt) in die Wissenschaft Eingang finden, so möchte ich ihm rathen, für eine möglichst knapp gehaltene, alles überflüssige bei Seite lassende deutsche Bearbeitung zu sorgen.“

Stanko Vraz. Izabrane pjesme. S uvodom Franje Markovića. Sa slikom pjesnikovom. Zagreb 1880. Naklada „Matice Hrvatske“. Tisak Karla Albrechta. Knjiga šteje jednoindvajset tiskanih pol, od katerih Markovičeva velezanimiva študija napolnjuje deset pol. Po vnanjej obliki ta knjiga spada mej najokusnejše tiskopise hrvatske, da, reči moremo, da se sme primerjati najelegantnejšim knjigam nemškim ali francoskim. Uže gledati to lepo knjigo je veselje! Kakor je znano, dobili so Stanka Vraza družabniki „Matice Hrvatske“ za leto 1880.,